

Horserød Stutthof Foreningen

Kampen mod nyfascisme, racisme, social undertrykkelse og krig – for fred, frihed og demokrati.

Bestyrelsens beretning for 2012 - 2013 v/ Anton Nielsen:

Indledning:

Vi lever i en farveblind tid. Rødt er blå og blå er rødt – så det ser unægtelig sort ud. Det er løftebruddenes tid. Det er det store bedrags tid. Men menneskene vil som bekendt bedrages. Og det bliver vi så – til overflod!

Ifølge den kinesiske kalender er vi netop indtrådt i ”Slangens år”. Tankevækkende – synes jeg. Året for alskens kryb. Det er de politiske giftsnoges, hofsnogenes og anden djævelskabs tid. De er sat på denne jord, for at kvæle menneskenes håb om en bedre og mere retfærdig verden. Dagligt snor de sig hjemmevant på de bonede gulve på Christiansborg, i Brüssel og ”over there” hos den store klapperslange, Dronemesteren i Pentagon – herre over liv og død i vor tid.

Resultat: Fascismen breder sig som en pest – ikke bare i Europa men verden over.. Krig afløser krig i takt med monopolernes behov for olie og andre naturressurser. Men man har et problem:

Men man stoler ikke på sine egne befolkninger, som derfor er sat under opsyn døgnet rundt. Overvågningssamfundet en kendsgerning – også i Danmark, som vi desværre ved af egen erfaring.

Spionnetværket Echelon opfanger alene flere end 3 milliarder kommunikationer pr. dag. I Cyberlaboratorier fremavles nye computervirus, som f.eks. den USA/Israel frembragte ”Stuxnet-virus”, som er belevet brugt mod Iran, for at saboterer deres atomkraftindustri. Krigen i Cyberspace er en realitet.

Politistaten er en kendsgerning – som med jævne mellemrum træder frem i offentligheden med løftet knippel og håndjern til de genstridige.

På samfundets skyggeside lusker PET. I Danmark hører telefonaflytning og computerovervågning til dagligdagen. Tele- og internet udbyderne tvinges til at sætte deres installationer til rådighed for efterretningstjenesterne. De skal ikke blot indrette deres udstyr, så PET til enhver tid kan aflytte enhver borger. Udstyret skal samtidig indrettes sådan at udenlandske efterretningstjenester i EU ”øjeblikkelig kan følge med i aflytningerne.” Politiet skal også kunne forstyrre – eller helt afbryde – al radio- og telekommunikation i et område. Således samler PET hundredetusinder af mere eller mere ligegyldige informationer om os alle. Vi er under opsyn fra vugge til grav.

Ytringsfrihed er blevet til aflytningsfrihed!

Solidariteten kriminaliseres. Det ved vi også af egen erfaring. For det er grundlæggende mistænkeligt i det kapitalistiske samfundets øjne, når almindelige mennesker rotter sig sammen, og gør fælles sag. Strejkemagere og socialistiske ballademagere hele bundtet. De må med føje anses som en potentiel trussel mod Rigets sikkerhed.

Men gudskelov har terrorloven tager højde for den slags personer: Som der står: ”Personer som har udvist demokratifjendtlig adfærd eller modarbejdet grundlæggende demokratiske værdinormer” skal man være på vagt over for. Men endnu farligere er de snu personer som ”ikke aktuelt udviser sådan adfærd, men om hvem der er alvorlig grund til at frygte, at de (senere!) vil gøre sig skyld heri.”

Altså sindelagskontrol og forebyggelse af sikkert kommende forbrydelser. Knold og Tot- doktrinen kunne man kalde det efter de to knægte – Knold og Tot – som altid fik klø på forskud, for de skarnsstreger de formodedes at ville gøre i næste uge. Læren er, at de som nægter at underkastet en udemokratisk lov, og går til modstand for at få loven skrotet, anklages for terrorisme og risikerer fængsel. I demokratiets navn underkraves demokratiet.

Dronemorderne.

Og USA – Verdens Herrer i egen indbildning – som forbeholder sig ret til at torturerer mennesker i dertil indrettede fængsler langt fra alt og alle – et sted hvorfra kun få kommer tilbage, og skrigene dør i stilheden. På deres vej mod døden med CIA-airlines, passerer disse ulykkelige mennesker gennem grønlandsk og dansk luftrum, mens den danske regering lukker øjnene.

Nu har man givet sig selv ”licens to kill”. Man myrder nu mennesker på behagelig afstand, så man ikke skal se ofrene i øjnene. Der er titusinder af km. mellem bødlen ved computeren i USA og ofrene et sted i Pakistan, Yemen, Niger eller Palæstina..

Med fjernstyrede, anonyme droner dræber man mennesker hvor og hvornår, det passer dem. Mordene er en ren rutinesag. Morderne har kontortid hver dag fra 8 til 16. For disse distancemorderes hårde og psykisk belastende arbejde har man nu indført en ny medalje - ”**Distinguished Warfare**” (Fremragende Krigsførelse). ”Denne medalje gives, sagde den da afgående amerikanske forsvarsminister, Leon Panetta, som en særlig anderkendelse for ekstraordinære bedrifter ...”

CIA forelægger en gang om ugen præsident Obama den såkaldte drabsliste, hvorpå forslag til de, som skal slås ihjel i den uge er noteret. Man har opkastet sig selv til såvel anklager som dommer og bøddel.

Menneske-rettighederne gælder ikke for ”terrorister”, lyder mordernes ”forsvar”, hvis nogen – selvfølgelig ikke Villy Søvndal – bebrejder dem deres

brud på alle internationale konventioner.

Krigen er politikens forlængelse med andre midler

”Krigen er politikens forlængelse med andre midler,” skrev den tyske militærteoretiker, Clausewitz i sin tid. Det er de samme principper, som afgør krig og fred i dag.

Derfor forsøger man også i dag, at sløre de reele hensigter. Man forsøger at bilde befolkningerne ind, at krig er uundgåelig. Når alle diplomatiske og politiske midler er sluppet op – tvinges man til at bruge militær magt. Det er desværre nødvendig og den eneste mulighed nu og her, hvor ”den frie verdens” idealer trues.

Løgn og bedrag.

Det man vil, er at legitimere krig – som et beklageligt, men desværre nødvendigt politisk våben, når Vesten interesser er truet.

Hykleri fra enden til anden. Sandheden er, at man vil sikre sig magten over jordens rigdomme. Det er i al sin enkelhed, hvad det drejer sig om. Alt i demokratiets misbrugte navn – naturligvis

Hvem skal nu betale?

Krisen kradser!

IMF, EU, Verdensbanken og Wall Street sætter den politiske og økonomiske dagsorden for verdens folk. Den danske regering klapper som sædvanlig hælene sammen og adlyder. Nu som før – om ordren er tysk eller på engelsk – man bøjer sig for jordens tyranner..

Resultat: Lønningerne falder mens leveomkostningerne stiger. Arbejdsløsheden stiger til nye højder. Mennesker må gå fra hus og hjem. Ungdommen fratages deres fremtid. Efterlønnen er ikke mere. De ældre ender deres dage i dyb fattigdom. Udsalgslisten er tilsyneladende endeløs – løgnagtigheden og principløsheden ligeså.

Verden over ender nation efter nation i den sociale massegrav.

Det er det, statsministeren i sin nytårstale kaldte ”**en nye virkelighed**”, og, som vi – hvad enten vi vil eller ikke vil – skal underkaste os. Og som hun og hendes regering – stik imod alle tidligere løfte om det modsatte – gennemfører med en nidkærhed, som burde være en bedre sag værdig.

Den sidste uges angreb på kontanthjælpen og uddannelsesstøtten til fordel for skattelettelse til erhverslivet er de sidste eksempler herpå. Men vi er endnu ikke ved vejs ende.

”Nullernes overflod kommer ikke igen,” profeterede hun. Hvilken overflod? ”Vi skal være klar til en ny tid med krav om forandring.” Hvilke forandringer? ”Hvor vi skal finde nye løsninger i den offentlige sektor, og hvordan vore virksomheder skal klare sig i hård konkurrence. Sådan vil det være i år og mange år frem...” ifølge Thorning Schmidt.

Det er alt sammen nødvendige skridt, for at få råd til at bevare velfærden. Hvis velfærd?

Og for en gangs skyld står hendes ord til troende. Ingen dag uden nye nedskæringer. Ingen dag uden nye angreb på samfundets svageste.

Og – ingen dag uden milde gaver til bank- og finanskapitalen. Bankerne polstres mens foreløbig 35.000 arbejdsløse fratages understøttelsen. Alene i januar mistede 5.270 af disse ”arbejdssky elementer” deres dagpenge grundet regeringens asociale politik og overgik til kontanthjælp – der nu med ”kontanthjælpsreformen” yderligere forringes.

De skal nu – står det til Arbejdsgiverforeningens formand og regeringen – sultes til at tage de job, som ikke findes. De lovede - men ikke eksisterende – akutjob inklusive.

I mens er direktørernes lønninger steget til nye højder – f.eks. 13.4 millioner kroner i årsløn til Danske Banks direktør, Ijvind Kolding. En million mere end forgænger, Gebyrgribben Strårup.

I de kredse er alt ved det gamle: Penge, ikke noget man taler om, det er noget man har – ellers er regeringen altid parat med en ny bankpakke. Samtidig meddeler samme direktør, at Danske Bank ser sig nødsaget til at afskedige 3000 medarbejdere frem til 2015.

Og dårligt var 2013 skudt ind, før Danske Bank indførte et ”fattigrøvsgebyr” på 300,- kr. årligt for at have en lovpligtig konto i hr, Koldings bank. Hr. Kolding kommenterede det som følger: ”Vi synes det er et rigtigt princip, at man betaler det det koster. Det er jo ikke gratis.. Ellers er der jo bare nogle andre, der skal betale!”

Imens falder reallønnen for alle andre, pensionerne udhules og SU-en beskæres til skade for de, som ikke har en farmand med en fed tegnebog.”**Sådan er det jo,” som den radikale økonomiminister, Magrethe Vestager så rammende konstaterede. Underforstået: Det ændres der ikke ved. I hvert fald ikke i denne regerings tid. Lad den blive kort!**

Hvorlænge endnu skal vi finde os i disse bedragerer? Hvornår vågner fagbevægelsens top op til dåd? Hvornår ophæves fredningen af en regering, som har svigtet alt det de lovede ved valget i 2011?

Et andet samfund.

En radikal fra dengang der var rigtige radikale til – Ellen Hørup – sagde i 1947 (året før vi blev indlemmet i NATO):

” Den der vil fred, må ville ret, og den der vil ret, kan ikke støtte en verdensorden, der opretholdes ved røveri og profit.”

Det er sagens kerne, som der står i den lille pjece vor forening udgav for nylig. Det handler om de grundlæggende principper for den menneskelige tilværelse. En kamp for livet, mod krig for fred og klodens overlevelse.

En kamp for et reelt demokrati i vort land – socialt, økonomisk og politisk. Det er en

kamp for friheden! En kamp mod et menneskefjendsk system – det kapitalistiske system – og for et nyt - det socialistiske – hvor mennesket er sin egen herre. Hvor det ene menneskes udbytning af det andet er forbudt.

Vort arbejde i 2012.

2012 et eftertankens år oven på turbulente 2011. Vi har diskuteret vort fremtidige arbejde – mål og midler i den antifascistiske kamp. Vore samarbejdspartnere og skabelsen af en bredere enhed i kampen fremover. Den diskussion er er langt fra afsluttet endnu.

Udgangspunktet er naturligvis de erfaringer, vi hentede os i forbindelse med retssagen og dommen over vor forening for at have støttet en terrororganisation – PFLP. - ved at fremsende et beskedent beløb til humanitær hjælp i Gazastriben.

Men lad det her være sagt, Vi vil fortsat udvise solidaritet med alle kæmpende folk – også hvis det er rede penge, der er brug for. Dert står urokkelig fast!

Udgangspunktet for vore diskussioner og beslutninger har været og vil fortsat være, at kampen mod terrorlovene og politistat fortsætter – vore holdninger er fortsat de samme. Vi lader os ikke skræmme – koste hvad det koste vil.

Men vi har også en pligt til at tænke os om. Vi vil ikke fylde statens bødekasser, ej heller deres fængsler, hvis ikke det er strengt nødvendigt. **Der er ikke blot én vej til målet – men mange.**

Så igennem et udvidet samarbejde med de mange andre antifascistisk og antiracistiske organisationer og bevægelser – nationalt som internationalt – skal kampen styrkes og målrettes. Ny ideer og arbejdsformer skal afprøves. Den civile ulydighed er vores metode. Kast grus i maskineriet er vor parole.

Hvad gør vi nu?

For det første må vi gøre os klart, at vores opgave – trods det at vi kun er en lille antifascistisk forening med rod i modstandskampen – i dag er langt bredere, end vi måske tidligere havde forestillet os. Vor kamp skal indrettes efter de politiske forhold i dagens Danmark.

Den antifascistiske kamp er i dag også en social og politisk kamp, som dokumenteret tidligere i denne beretning. Vi må derfor blande os mere i de spørgsmål end vi tidligere har gjort. Hvis vi vil have medindflydelse på den fremtidige udvikling, må vi indgå i den sociale, økonomiske og politiske debat i højere grad end vi gør nu.

Det gælder også i kampen for demokrati, frihed og menneskerettigheder mod terrorlovene, som jeg anser som en af vore vigtigste opgaver, og hvor vi – af historiske og aktuelle grunde – kan udtale os med en vis vægt.

Hovedopgaven er at medvirke til at skabe en folkelig solidaritetsbevægelse til forsvar for demokratiet.. Der skal sættes en ny demokratisk dagsorden.

Men den kamp er naturligvis ikke blot vores kamp. Skal der komme positive resultater ud af sådanne bestræbelser, så skal der skabes en antifascistisk og demokratisk enhed, bestående af alle de antifascistiske og progressive bevægelser, som i dag mere eller mindre slås alene.

Det gælder såvel nationalt som internationalt.

Dagsordenen kunne være:

Først af alt, at skabe fælles fodslag, for at sikre en koordineret indsats i højere grad end tilfældet er i øjeblikket. FIR kunne – hvis det styrkes – blive en sådan koordinerende instans.

For det andet er det vigtigt, for at kunne lægge maksimalt pres på de politiske magthavere, for en ændring af terrorlovgivningen, så terrorlovene skrottes.

Og – for det tredje er det bydende nødvendigt, at vi bliver bedre til at komniikere vore meninger ud til andre mennesker. Det er både et teknisk, politisk og økonomisk problem. Vi skal blive bedre agitatorer.

Men vi kunne jo begynde at benytte de muligheder, vi allerede har. Hvor små og uanseelige de end kan virke ved første øjekast. Derfor har man fra Antifascistisk Forum foreslået, at Horserød Stutthof Foreningen bliver medudgiver af det kulturpolitiske tidsskrift. Ikke fordi det i sig selv betyder alverden, men det kunne dog være en begyndelse, som jeg ikke synes vi skal overse betydningen af. Vi starter fra bunden, så kan det kun gå fremad. Håber jeg!

Men det har ikke blot været snak i bestyrelsen: Vi har deltaget/ind imellem også været medarrangør i forbindelse med demonstrationer og andre manifestationer. Det startede med demonstrationen i forbindelse med 20-årsdagen (16. marts) for bomben i Søllerødgade og fortsatte i Aarhus med demonstrationen mod Defence League den 31. marts – meget vellykket.

I alt har vi deltaget i/talt ved 11 offentlige møder over hele landet

Af øvrige aktiviteter: 1. maj i Århus og København – 4. maj i Istedgade – 5. maj på Christmas Møllers Plads – 9. juni Røde blade fest i Murergade – 22. juni i Horserød/ved monumentet og 10års festen for museet, 22. august demo i Rostock/Lichtenhagen – 9. november demo Krystalnatten.

Af andre aktiviteter i 2012 skal nævnes:

Udstilling i Fælledparken 1. maj, skovtur sammen med Aktive Modstandsfolk, K-festval i Nørrebroparken og Minifestivalen i Roskilde.

Fremtidige aktiviteter.

Delegations rejse til Heideruh til forberedelse af tur til maj 2013. Eksterne aktiviteter:

FIR – Anton valgt til formand. Men FIR har store problemer – ikke mindst økonomiske - som vi forsøger komme til livs i den kommende tid.

Antifascistisk Forum drives og skrives af medlemmer af HSF.
Samarbejde med andre antifascistiske organisationer.

7

Pjecer: Foreløbig forslag om tre: 1 Byd magten trods. 2: Israel/Palæstina. 3. PET og terrorlove.

Forslag: Antifascistisk Forum: Horserød Stutthof Foreningen som medudgiver.

- **Forslag: Økonomien for dårlig – derfor indsamling og medlemskampagne.**
- **Videreudvikling af hjemmesiden.**

– **Afslutning.**

- Til sidst vil jeg gerne sige et par personlige ord, da det er sidste gang, jeg aflægger beretning som formand for Horserød Stutthof Foreningen. Af rent personlige og private årsager, stopper jeg nu. Det skal der ikke lægges noget specielt i – det er livets gang kære kammerater.
- Men inden da, er det mig magtpåliggende, at sige tak til jer alle. Jeg var stolt af den tillid I viste mig, da jeg i sin tid blev formand for vor forening. Og jeg har været glad for de 12 år, som jeg har fået lov til at arbejde i Horserød Stutthof Foreningen.
- Jeg vil gerne sige tak til jer alle – ikke mindst til mine kammerater i bestyrelsen – for den tid vi har stået sammen i tykt som i tyndt.
- Nu er tiden inde til, at I andre tager over. Ikke sådan at forstå, at jeg forsvinder ud i det blå – jeg er fortsat medlem af Horserød Stutthof Foreningen – og det er jeg til mine dages ende.
- Men jeg er samtidig formand for FIR og politisk redaktør på Antifascistisk Forum, så vort samarbejde er ikke slut – det fortsætter bare på en anden måde.
- Lad mig til sidst ønske den bestyrelse vi vælger om et øjeblik alt godt – vor kamp er ikke slut kammerater – den er først lige begyndt!